

רוי "אוברסיס" (מעברליס).

סאוסן קורהה, צעירה נוצרה, באה מנצרת. זו השנה השלישית שהיא גרה במעונות: אני מרגישה בדרגה הכי נמוכה כסולם. אנשים מחוץ לארץ יגורו כאן במקומנו, כי בהנהלת האוניברסיטה חושבים שאם נגור ביחד אנחנו נלכך להם את המטרה של הפרוייקט. באמצע ינואר הוגשה עליידי הסטודנטיות ויושבראש אגודת הסטודנטים, אפי מחלב, בקשה לצרמיניה זמני בתחילת הדיון המישפטי הסביר, הוסיף, אברהם שלו, כי הדיון הוא על חוקהמקרקעין בלבד, והזכיר לתובעים כי הטענות המישפטיות צריכות לגעת רק בשאלה אם לאוניברסיטת תל-אביב יש הסמכות לפנות חדרים או לא. למרות זאת קשה להתעלם מההיבט החברתי-פוליטי.

שלו: מה היו אומרים בארץ ובעולם אילו סטודנטים יוניוניסנוצריים היו מגיעים לאוניברסיטה בארצות-הברית, והיו מזויזם סטודנטים יהודיים מחר? ריהם כדי שנוצרים ויהודים לא יגורו באותה הדיירה?

לא שונא ערבים. קלאודיה יוטן, יהודיה הלומדת ביחד עם מנאל מורקוס הערביה ריפוייבעיסוק: הכל התחיל כפינוי של מיספר חדרים, והפך, בעזרת הצהרות גזעניות של כל מיני אנשים באוניברסיטת תל-אביב, למיקרה פרטי של חוסר צדק משווע. אנשים מהימין הקיצוני כקמפוס הביעו תמיכה בהש"תלשלות העניינים, ותמכו באופן הטיי פול של פישלזון.

מנאל מורקוס באה מכפריסיף. זו השנה הראשונה שלה באוניברסיטה. היא פגועה: מה זה אם לא גזענות? יעקב ברדוגו, יושבראש תא "סטודנטיות" הימני, אמר שאילו היה אב לבת אמריקאית, לא היה רוצה שתגור בחדר עם ערביה. לדעתו, הבנות עלו לות לקלוט מחרבים מצאית של שילטוןדיכוי, ואחר-כך לא ירצו לע"לות לארץ. אני לא שונא ערבים. גדלתי איתם. אין פה בעיה אישית נגדם, אלא פוליטית.

עורך-הדיון יוסי שפרלינג סבור כי לפישלזון היה חלק כנכב בהידרדרות המצב: נכון, שהוא שמאלני, ונכון שהוא חכם, אבל בחסות השמאלנות הוא מרשה לעצמו להצהיר הצהרות גזעניות, ממלי ל"היות להיות ערבי למשמעות דבריו".

אפי מחלב הוא נגד חגיגות פולייטיות שלא לצורך: "פישלזון אינו גזען, הוא שמאלני בדעותיו, אך נכנס לשי"קולים של הורים מחו"ל, שרוצים שילדיהם יגורו עם יהודים".

לגור עם יהודיות. הורעתיפינוי דומה קיבלו גם 34 סטודנטים יהודיים וחמישה סטודנטים ערביים. ההכרלה אתני בין שתי הקבוצות הביא גם לניימוקים שונים.

אייזיס נסיר, שנה ראשונה פסיכרולוגיה, מתקוממת נגד האפלייה, וביחד עם חברותיה החליטה ללחום למען הצ"דק והשוויון: "לא יתכן שאת היהודים יפנו ויאמרו להם שצריך דירה ריקה עבור הסטודנטים מחוץ-לארץ, ולנו יגידו שאנחנו ערבים, ואסור לנו לגור באותה הדיירה עם היהודים!".

איתן גולמאן מספר שהוריו היו מזועזעים כששמעו מה קורה פה. "נקיטת עמדה כזו עליידי אוניברסיטה אמי ריקאית היתה מעוררת טערה ציבורית נרחבת".

טענת-הגנה, הדנה בעניין רק דרך מיישקפי חוקהמקרקעין, יצרה לשפר"לנג בעיה. גם אם יש הסכם עם ה"סוכנות היהודית, או הורים, אין האויברסיטה יכולה להתנער ממחויבותה לציבור הסטודנטים, ובוודאי שאינה יכולה להתנער מהתפקיד החינוכי המוטל עליה כמוסד אקדמי".

כיום הראשון ניתן פסק-הדין: התי"בעה נרחתה. בגלל ההיבט המישפטי של הבעיה, לא דנו השופטים בהיבט החברתי-פוליטי.

שאלתו של עורך-הדיון שפרלינג, שנשאלה במישפט, נותרה מהדהדת באוויר: האם הקול קול כהא, והידיים ידי אוניברסיטת תל-אביב?

מגעיים-לא-מגעיים

עות סרגוסטי מדווחת

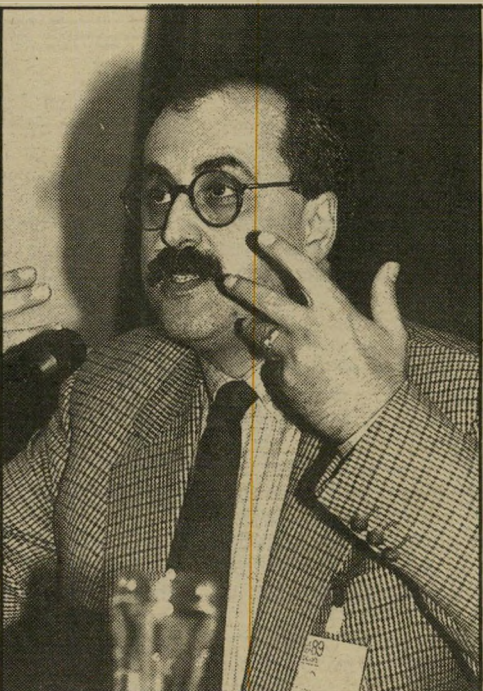
כך היה גם בסיום כל אחד מימי הדיונים. לקראת שעת-הסיום היו הנהגים מניעים את המכוניות ועומדים בטור עורפי בפתח האגף שבו נערכו הדיונים. גם הנציגים הישראליים וכו' ביחס מיוחד, חלקם אף ביחס מלכותי. ההור"לנדים הקפידו להסיע את כל המשתתפים אל ארמון-השלום וממנו קולונלים ופרופסורים התחלה היתה האווירה קרה וחשדנית. הישראלים, שהגיעו לכינוס, לא ירדעו מי יעמוד מולם, מה יהיו העמדות

כירי השנייה. זה היה אחד ממישלתת-אש"ף לכינוס בהאג שבהולנד. אחר-כך גם התברר שהממשלה ההור"לנרית העמידה לרשות מישלתת-אש"ף כמה מכוניות מרצדס חדשות, שלקחו את המשתתפים הפלסטיניים מן המלון למקום-הכינוס ובחזרה. כאשר היו הפלסטיניים מגיעים בכרי"קר אל ארמון השלום בהאג, שבו נערך הכינוס, זה היה נראה לעיתים כמו קטע מסרט על המאפיה. שורת מרצדסים כהים מגיחה מתוך הערפל ומתייצבת בטור מסודר זה אחרי זה, כשבכל מכונית אישביטיחון אחד או שניים, הפותחים וסוגרים דלתות, המשוהחים ביניהם מכשירייקשר והמביטים בחי"שרנות לכל הכיוונים.

יתת שעת-לילה די מאוחרת. בחוץ כבר היה חשוך וקר, קר מאוד. בלובייה-הכניסה של מלון פרומוד בהאג ישבו אורחים מעטים בלבד. פקידהקבלה ישבו משועממים מאחורי הדלפק. ואו נראתה שורת מכוניות מגיחות מתוך החשיכה השוממת. הן התקרבו אל פתח המלון ונעצרו כמו לפי פקודה. חמש או שש מכוניות מרצדס חדשות, מבריקות וממורקות, עצרו בזו אחר זו ליד פתח המלון. דלתות המכוניות הרא"שונה והשנייה נפתחו מייד, ומתוכם קפצו אנשיביטיחון הולנדים. גם דלי"תות המכונית האחרונה בשורה נפתחו כמעט מייד אחר-כך, וגם ממנה קפצו אנשיביטיחון, שהביטו בחשדנות לכל הכיוונים. ואו נפתחה הדלת של המכונית האמצעית, ומתוכה ירד איש קטן, נושא מעיל על זרועו האחת ומחזיק במיוודת

סאמי מוסאללה וס איש פתיח

אליאס סנבר תשובה מוחצת

שיציגו, לאן יתפתח הוויכוח בין שני הצדדים. הם לא ירעו באיזו טאקטיקה לנקוט ביחס לחוק הישראלי, האוסר על פגישות ומגעים עם אנשי-אש"ף. היו בשתי הקבוצות מי שמכירים זה את זה עוד מתקופת טרום-התיקון לחוקה-הטרור, וחשבו שלא יהיה נאה להתעלם מידידים ותיקים. היחיד, אולי, מבין הישראלים שהי"חוק לא היה בעל שיניים מאיימות לגביי היה חבר-הכנסת רן כהן, שנהנה מחסינות פרלמנטרית. ההולנדים, שאירגנו את הכינוס, דאגו לנציגות מרשימה של אישים משני הצדדים השותפים לסיכסוך, ותי"רמו גם את חלקם בנוכחותם של האנס ואן-דיברוק, שריהחוז ההולנדי בהווה, ושל שרים הולנדיים לשעבר, חבריי פרלמנט בהווה ופרופסורים מכובדים ממוסדות אקדמיים בהולנד. בגלל בעיות-ביטיחון, ואולי מסיבה נעלמת אחרת, מוקמו כל המשתתפים באותו בית-מלון מפואר, באחד הפרי"ברים של האג. המלון נמצא רחוק ממרכז העיר, ונראה כאילו הוא רחוק מכל מקום-יישוב.

המישלתת הפלסטינית מוקמה בקור"מה החמישית של המלון. מול המעלית הופקע חדר לאנשיביטיחון הולנדיים, שחלשו על המיסדרון הארוך והשקט של המלון. הם בדקו כל מי שבא, וכיורו עם אנשי המישלתת הפלסטינית אם הור שהגיע מוכר להם ומוזמן עליידי מי מהם.

המשתתפים הישראליים מוקמו בקור"מה הראשונה של המלון, וגם שם הופקע המיסדרון ואחד החדרים לטובת אנשיביטיחון, שערכו בדיקות קפד"ניות.

אנשיביטיחון, אגב, נראו בכל מקום. גבוהים, שקטים, מחוברים למכ"שייריקשר ולמכשירים לגילוי-מתכות (כלי-נשק לטוגינם). הם ערכו חיפושים מדויקים וקפדניים, באדיבות הול"נדית רישמית אופיינית. בקומות האחרות של המלון שכנו העיתונאים ואורחים אחרים, שלא היו קשורים לסיכסוך הישראלי-פלסטיני. כל הכינוס התנהל עליידי הוול"נדים בסדר מופתי ומאורגן. במיכתב"ההזמנה למשתתפים טרחו המארגנים להזכיר את החוק הישראלי, האוסר